

Johan Bonny stopt Antwerpse colleges in Stichting Kefas

Date : 17 april 2017

230 volwassenen hebben zich dit paasweekend door de Katholieke Kerk laten dopen. Het aantal doopsels stijgt de voorbije jaren licht, volgens sommigen als gevolg van de toegenomen maatschappelijke onzekerheid. Het kan het instituut van de Katholieke Kerk sterken in haar noodzaak om haar logistieke fundamenten te verankeren, zeker nu de Open VLD de financiering van de religies terug in vraag stelt. Juridisch maakt de kerk graag gebruik van de "stichting". De Antwerpse "Stichting Kefas" is daar een recent voorbeeld van. Kefas moet de onderwijsgebouwen van de katholieke colleges in de provincie Antwerpen beheren. Bisschop Johan Bonny is mede oprichter en bestuurder van Kefas. Einddoel is onder meer de gebouwen voor de toekomst in kerkelijke handen te houden.

De katholieke kerk is één van de grootste vastgoedbezitters van het land. Kathedralen, basilieken, bedevaartsoorden, scholen, kloosters, abdijen, landerijen behoren allemaal tot haar bezit. Dus hoewel de katholieke kerk geen fysiek persoon is, kan ze als instituut beschouwd worden als één van de Rijkste Belgen bij uitstek. Een deel van haar vermogen zit verpakt in stichtingen. Een stichting wordt opgericht om een bepaald vermogen te bestemmen voor de verwezenlijking van een specifiek belangeloos doel. Daartoe verwerft de stichting rechtspersoonlijkheid.

Dat is bij de Stichting Kefas niet anders. De Stichting werd opgericht vanuit de VZW "Colleges en Instituten van het Bisdom Antwerpen" waarbij die VZW onroerende goederen van haar vermogen heeft afgezonderd en heeft ingebracht met als doel het verschaffen van huisvesting aan de onderwijsinstellingen van het katholiek onderwijs in het Bisdom Antwerpen. Daarbij oordeelt de Stichting vrij of zij deze huisvesting gratis, dan wel tegen vergoeding (huur of pacht) verleent.

Op het moment dat ingebrachte onroerende goederen niet meer bestemd zijn voor het vooropgestelde doel moeten deze onroerende goederen een bestemming krijgen in overleg met de oorspronkelijke eigenaar. Indien de Stichting deze onroerende goederen zou willen verkopen of hypothekeren moet eveneens overleg gepleegd worden met de oorspronkelijke eigenaar.

Volgens de statuten mogen de werkingskosten van de Stichting 5% van haar ontvangsten niet overschrijden en mag de Stichting naast de wettelijke reserves, slechts beperkte reserves aanleggen waarvan het totaal niet meer mag bedragen dan 10% van het eigen vermogen. Een stichting moet evenwel geen jaarrekening of balans neerleggen bij de Nationale Bank, zodat die cijfers niet transparant zijn.

Erfgenamen van priesters kunnen geen claims leggen op de gebouwen, stichting is zelf niet aansprakelijk voor claims tegen priesters

In principe mogen geestelijken volgens het kerkelijk recht geen geld beheren. Maar er moet altijd een titularis zijn van een bankrekening. Dus bestaat het risico dat wanneer de geestelijken het geld zelf beheren, via een rekening op hun naam, hun families na hun overlijden dat geld zouden kunnen opeisen. Daarom hebben de bisdommen de stichtingen naar zich toe getrokken. Aangezien de stichting een eigen rechtspersoonlijkheid bezit, onafhankelijk van die van haar oprichter en bestuurders, heeft zij zelf rechten en plichten. Het vermogen van de Stichting kan dus niet aangesproken worden voor schadeclaims waar de oprichter of bestuurders eventueel blootgesteld worden en eventueel zouden moeten voor opdraaien.

En dan nog dit. 'Kefas' is het Aramees woord dat rots betekent. Jezus gaf deze bijnaam aan de apostel Simon. De naam werd door de evangelisten in het Grieks vertaald als Petros. In het Nederlands is de gelatiniseerde vorm Petrus gebruikelijk. Ook in Gent kennen ze Kefas. De gebouwen van het katholiek onderwijs in de Voskeslaan worden er beheerd door de vzw Gemeenschap Maria-Kefas.